

skaffer sig en gevinst på 1,3 mia. kr., kan jeg ikke se andet, end at de 1,3 mia. kr., staten får i forbedring, kommer til at mangle i en periode hos kommunerne, medmindre regeringen har opfundet en pengemaskine, så man kan gribe dem ud af luften.

Når hr. Klaus Hækkerup siger, at der er masser af penge i kommunekasserne, og at problemerne bare skyldes, at man lader dem ligge dér, tror jeg nok, det er en noget overordnet betragtning at komme med. Jeg tror, det er sådan, at der er meget stor forskel på kassebeholdningerne i de forskellige kommuner. Jeg tror sådan set ikke, det er af uvilje – uanset det politiske flertal, der er i nogle af vore kommuner – at man ikke løser problemet på børnepassningsområdet. Jeg tror sådan set, det skyldes, at man i en række af de kommuner ikke har de økonomiske muligheder for det.

Det er mit indtryk fra den tid, jeg har været kommunalbestyrelsesmedlem, at kommunerne gerne vil løse de opgaver, skiftende regeringer har stillet dem over for. Men indimellem er de altså urimelige, og så bliver vi udnævnt, som jeg sagde, til statens ridefogder for at kradse pengene ind på den led. Jeg har ikke på noget tidspunkt hævdet, at kommunerne under ét havde en mindre kassebeholdning; det har jeg sådan set overhovedet ikke berørt. Jeg har sagt, at det er en individuel sag, og derfor er der forskel på, hvordan kommunerne er stillet.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er til hr. Klaus Hækkerup. Vore kommunalbestyrelser er gennemgående meget ansvarlige og budgetterer derfor forsigtigt, når det gælder selskabsskatten, fordi vi ved, den kan svinge. Men lovforslaget her opfordrer dem jo direkte til at opføre sig uansvarligt og overbudgettere. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal bare sige, at jeg synes ikke, jeg fik noget svar fra hr. Kristen Touborg. Men hvis han læser lovforslaget igennem en gang til, kan det muligvis være, jeg kan få et svar, der kan være fyldestgørende.

Og lad mig sige til hr. Jens Vibjerg, at lovforslaget opfordrer ikke kommunerne til nogen uansvarlighed, for der er lagt en renteklausul ind. Hvis en kommune bevidst prøver at skønne for højt eller for lavt – det kan der jo være for-

skellige motiver til i kommunerne – over det provenu, den vil få ind i selskabsskat, er renten så høj, at det alene vil tilskynde kommunen til at prøve at gætte rigtigt.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er en udmøntning af finanslovaftalen og går ud på, at afregningen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes omlægges for visse kommunale skatteindtægter, f.eks. selskabsskatterne. Kommunernes budgetter for 1996 viser, at kommunernes skøn over indtægterne for 1996 afviger fra statens, idet de er betydelig lavere, og det er de penge, lovforslaget handler om.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i salen, skal jeg fremlægge Fremskridtspartiets syn på dette lovforslag:

Dette er altså en af de nye pengemaskiner, som er opfundet af regeringen og De Konservative. Det hedder lidt mere gammeldags »kreativ bogføring«. For et par år siden brugte vi altid udtrykket kreativ bogføring som udtryk for noget sådant, men nu er det altså regeringens nye form for pengemaskine. Men det går ud på det samme: Man prøver at flytte rundt på pengene. Der er overhovedet ingen virkelig og reel besparelse i det, og på den måde tror man at man kan få finansloven til at hænge sammen.

Det ville have klædt regeringen og De Konservative, hvis de havde lavet nogle varige driftsbesparelser i deres forlig. Så havde vi haft noget reelt at tale om, og det ville absolut have været en forbedring. Men Fremskridtspartiet kan ikke være med til denne form for kreativ bogføring.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at vi i Enhedslisten faktisk er tilfredse med, at regeringen vidtgående har finansieret indrømmelserne til De Konservative ved at nedbringe statsunderskuddet til under 30 mia. kr. med papposteringer på statsbudgettet. Det kunne have været meget værre.

I den anledning kunne jeg godt tænke mig at spørge De Konservative, om man var klar over, at det, man fik som en tilsyneladende stor indrømmelse, hovedsagelig var opbygget på behændig kontering. Det er jo sådan set det, det i stor udstrækning drejer sig om, og jeg vil da gerne vide, om man synes, det er særlig glor-